Systemy kontroli wersji

Czyli wprowadzenie do Gita i serwisów na nim bazujących

Git vs Mercurial

- rewrite history / modyfikowanie commitów
- szybszy przy operacjach sieciowych
- lepszy mechanizm branchy
- rozszerzenia mogą być pisane w różnych językach
- **l** indeksy
- możliwość konwertowania repozytorium na Mercurialowe i z powrotem bez utraty danych
- dobry do dużych projektów

- latwiejszy do opanowania
- bookmarks dzielą jedną przestrzeń nazw
- lepiej sobie radzi z merge'ami
- lepsza użyteczność GUI
- hg help bardziej pomocne niż git help
- branche wizualnie lepsze do zrozumienia
- revsets do naśladowania indeksów w razie potrzeby
- wbudowany webserver

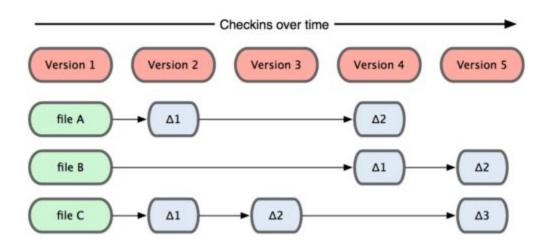
Git vs Mercurial

- nadmiernie skomplikowany
- wolniejszy na Windows
- długie polecenia
- niezbyt "user-friendly"
- rozszerzenia mają ograniczenia
- indeksowanie powoduje dodatkowy krok
- rebase może mocno namieszać

- rozszerzenia tylko w pythonie
- łączenie funkcjonalności może być problematyczne przy użyciu różnych rozszerzeń
- nie można przekonwertować na repozytorium Git i z powrotem bez utraty danych
- rollback powoduje tylko cofnięcie ostatniego commita, potrzebne rozszerzenia by osiągnąć to co w Git jest dostępne "prosto z pudełka"
- brak "partial checkout"

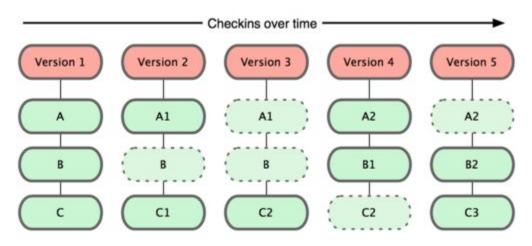
Jak działa Git?

Podstawową różnicą pomiędzy Gitem a każdym innym systemem kontroli wersji jest podejście Gita do przechowywanych danych. Większość pozostałych systemów przechowuje informacje jako listę zmian na plikach. Systemy te traktują przechowywane informacje jako zbiór plików i zmian dokonanych na każdym z nich w okresie czasu.

Jak działa Git?

Git podchodzi do przechowywania danych w odmienny sposób. Traktuje on dane podobnie jak zestaw migawek (ang. snapshots). Za każdym razem jak tworzysz commit, Git tworzy obraz przedstawiający to jak wyglądają wszystkie pliki w danym momencie i przechowuje referencję do tej migawki. W celu uzyskania dobrej wydajności, jeśli dany plik nie został zmieniony, Git nie zapisuje ponownie tego pliku, a tylko referencję do jego poprzedniej, identycznej wersji, która jest już zapisana.

Zaczynamy

Stworzenie pustego repozytorium - git init

Stworzyliśmy puste repozytorium i zostaliśmy przełączeni na główną gałąź naszego projektu, czyli master. Od teraz możemy już dokonywać zmian a git będzie to wszystko za nas śledził.

Status

Podejrzenie zmian od ostatniego commita - git status

No commits yet, ponieważ nic jeszcze nie zacommitowaliśmy.

Nothing to commit - znak, że nic się w repozytorium nie zmieniło od ostatniego commita, lub od stworzenia repozytorium w przypadku gdy nie ma jeszcze żadnych commitów

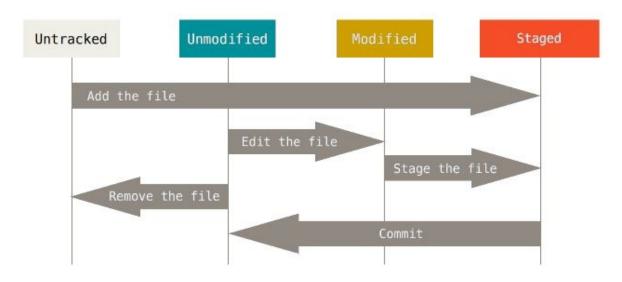
Git - dodawanie plików

Zmiany w repozytorium: dodanie/usunięcie plików, zmiany w plikach

Do repozytorium dodaliśmy nowy, pusty plik hello.txt. Po wywołaniu polecenia git status zostajemy poinformowani o tym, że jest jeden, nieśledzony plik (untracked).

Git - cykl życia pliku

Plik w gicie można znajdować się w czterech stanach.

Untracked - gdy dodajemy nowy plik do repozytorium jest on w tym stanie.

Unmodified - od ostatniego commita nie dokonano żadnych zmian w tym pliku.

Modified - dokonane zostały zmiany w tym pliku, które powinny być zacommitowane.

Staged - plik został dodany do "puli" plików, które zostaną zacommitowane z następnym użyciem komendy git commit.

Git add

Git add przenosi plik do stanu 'staged'. Innymi słowy, wrzuca plik do "puli" plików gotowych na commit (poczekalni).

git add <nazwaPliku>

jeśli chcemy dodać wszystkie pliki na raz możemy użyć git add - A lub git add .

Git commit

Git commit tworzy commita, czyli zapisuje wszystkie zmiany wrzucone wcześniej do poczekalni przez **git add**. Po stworzeniu commita **git status** poinformuje nas, że nie ma żadnych zmian od ostatniego commita, więc możemy kontynuować pracę.

git commit -m "wiadomośćCommita"

możemy również wykorzystać po prostu **git commit** wtedy do wpisania wiadomości otworzy nam się tekstowy edytor vim (lub emacs, w zależności od konfiguracji). Jest on jednak bardzo nieprzyjemny w obsłudze, więc nie polecam.

Co się stało?

Git log to po prostu historia commitów

git log

```
commit 886d9ca115a6ef03ed3be231675f5fe7c2f90b4b (HEAD -> master)
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
Date: Tue Feb 19 20:07:57 2019 +0100

pierwszy commit
(END)
```

aby wyjść z tego widoku należy nacisnąć 'q'.

Mamy tu dostęp do takich informacji jak: autor, data utworzenia, wiadomość oraz commit hash (unikalny identyfikator commita).

Zmiany, zmiany, zmiany

Git diff pozwala nam na podejrzenie zmian dokonanych od ostatniego commita, lub pomiędzy dwoma commitami

git diff <hashPierwszegoCommita> <hashDrugiegoCommita>

aby wyjść z tego widoku należy nacisnąć 'q'.

użycie samego git diff pokazuje zmiany dokonane od ostatniego commita.

Git branch, git checkout

Git branch pozwala nam na stworzenie nowej gałęzi.

git branch <nazwaGałęzi>

Do przełączenia na wybraną gałąź służy git checkout

git checkout <nazwaGałęzi>

Do wyświetlenia listy gałęzi służy git branch

Trochę więcej o commitach

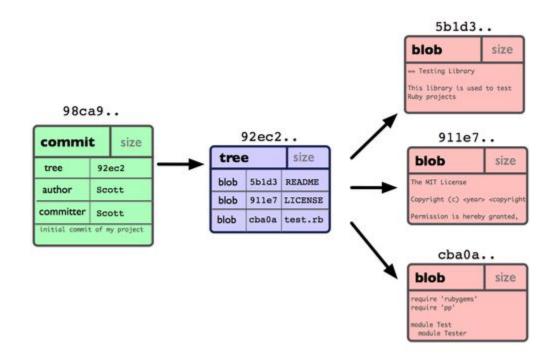
Kiedy zatwierdzamy zmiany w Gicie, ten zapisuje obiekt zmian (commit), który z kolei zawiera wskaźnik na migawkę zawartości, która w danej chwili znajduje się w poczekalni (czyli plików dodanych przez **git add)**; metadane autora i opisu oraz zero lub więcej wskaźników na zmiany, które były bezpośrednimi rodzicami zmiany właśnie zatwierdzanej: brak rodziców w przypadku pierwszej, jeden w przypadku zwykłej, oraz kilka w przypadku zmiany powstałej wskutek scalenia dwóch lub więcej gałęzi.

Aby lepiej to zobrazować, załóżmy, że posiadamy katalog zawierający trzy pliki, które umieszczamy w poczekalni (**git add**). Umieszczenie w poczekalni plików powoduje wyliczenie sumy kontrolnej każdego z nich (skrótu SHA-1), zapisanie wersji plików w repozytorium (Git nazywa je blobami) i dodanie sumy kontrolnej do poczekalni.

Kiedy zatwierdzamy zmiany przez uruchomienie polecenia **git commit**, Git liczy sumę kontrolną każdego podkatalogu (w tym wypadku tylko głównego katalogu projektu) i zapisuje te trzy obiekty w repozytorium. Następnie tworzy obiekt zestawu zmian (commit), zawierający metadane oraz wskaźnik na główne drzewo projektu, co w razie potrzeby umożliwi odtworzenie całej migawki.

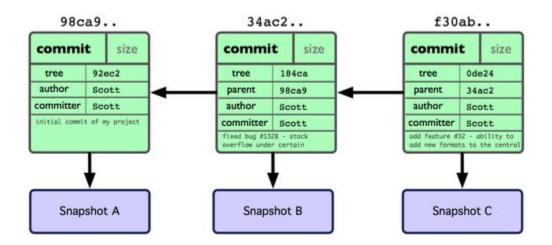
Teraz repozytorium Gita zawiera już 5 obiektów: jeden blob dla zawartości każdego z trzech plików, jedno drzewo opisujące zawartość katalogu i określające, które pliki przechowywane są w których blobach, oraz jeden zestaw zmian ze wskaźnikiem na owo drzewo i wszystkimi metadanymi.

Trochę więcej o commitach

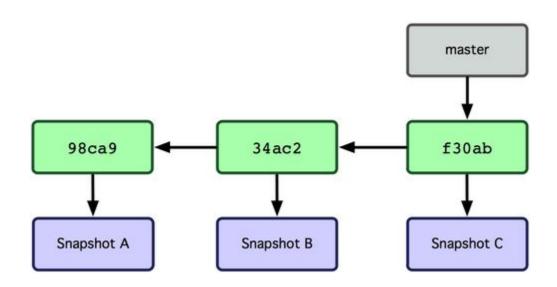

Trochę więcej o commitach

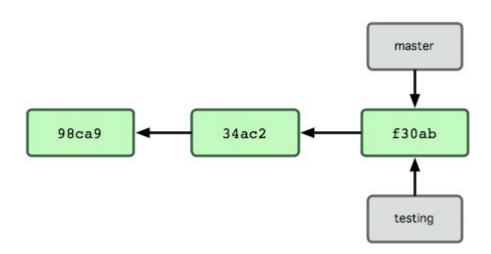
Jeśli dokonamy zmian i je również zacommitujemy, kolejny commit zachowa wskaźnik do poprzedniego.

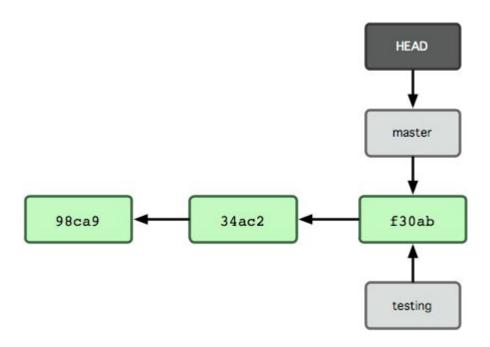
Gałąź w Gicie jest po prostu lekkim, przesuwalnym wskaźnikiem na któryś z owych zestawów zmian. Domyślna nazwa gałęzi Gita to master. Kiedy zatwierdzamy pierwsze zmiany, otrzymujemy gałąź master, która wskazuje na ostatni stworzony przez nas commit. Z każdym zatwierdzeniem automatycznie przesuwa się ona do przodu.

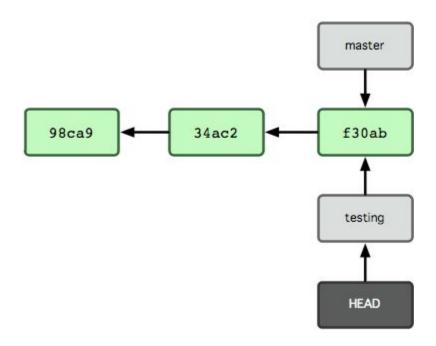
Co się stanie, jeśli utworzymy nową gałąź? Utworzony zostanie nowy wskaźnik, który następnie będziemy mógli przesuwać. Powiedzmy, że tworzymy nową gałąź o nazwie testing (**git branch testing**). Utworzony wskaźnik (gałąź) będzie wskazywał na ten sam zestaw zmian, w którym aktualnie się znajdujemy.

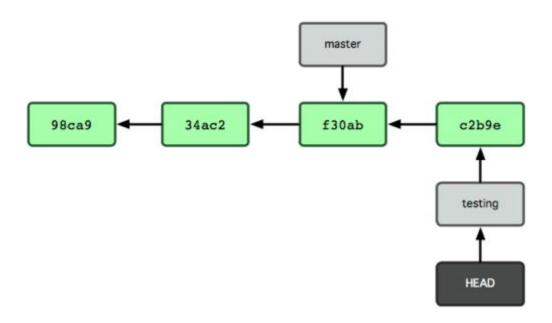
Skąd Git wie, na której gałęzi się aktualnie znajdujemy? Utrzymuje on specjalny wskaźnik o nazwie HEAD. W Gicie jest to wskaźnik na lokalną gałąź, na której właśnie się znajdujemy. W tym wypadku, wciąż jesteś na gałęzi master. Polecenie git branch utworzyło jedynie nową gałąź, ale nie przełączyło nas na nią.

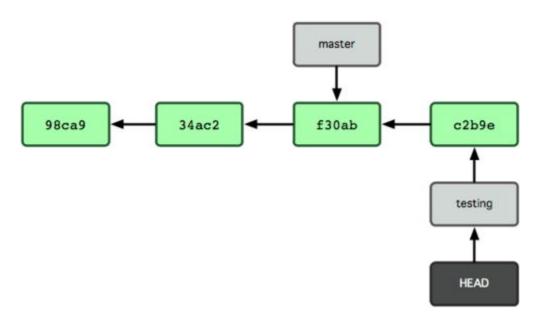
Aby przełączyć się na inną gałąź używamy polecenia **git checkout**. A więc chcąc przełączyć się na gałąź testing, użyjemy **git checkout testing**. HEAD zostaje zmieniony tak, aby wskazywać na gałąź testing.

Jakie ma to znaczenie? Oto co się stanie, gdy dodamy jakieś zmiany i je zacommitujemy.

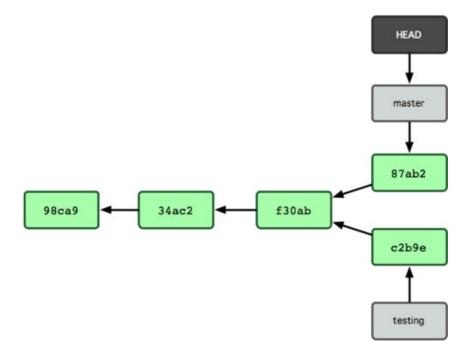

Teraz gałąź testing przesunęła się do przodu, jednak gałąź master ciągle wskazuje ten sam zestaw zmian, co w momencie użycia git checkout do zmiany aktywnej gałęzi. Przełączmy się zatem z powrotem na gałąź master. (**git checkout master**)

Polecenie dokonało dwóch rzeczy. Przesunęło wskaźnik HEAD z powrotem na gałąź master i przywróciło pliki w katalogu roboczym do stanu z migawki, na którą wskazuje master. Oznacza to również, że zmiany, które od tej pory wprowadziliśmy, będą rozwidlały się od starszej wersji projektu. W gruncie rzeczy cofa to tymczasowo pracę, jaką wykonaliśmy na gałęzi testing, byśmy mógli z dalszymi zmianami pójść w innym kierunku.

Co się stanie po wykonaniu kilku zmian i ich zatwierdzeniu (commit)? Historia naszego projektu zostanie rozszczepiona. Oba zestawy zmian są od siebie odizolowane w odrębnych gałęziach: możemy przełączać się pomiędzy nimi oraz scalić je razem, kiedy będziemy na to gotowi.

Po co te gałęzie?

Załóżmy, że mamy aplikację pogody, która na ekranie wyświetla nazwę miasta i temperaturę w tym mieście. Decydujemy się na dodanie nowej, złożonej funkcjonalności. Na przykład widoku mapy, po której moglibyśmy się poruszać i zobaczyć temperaturę w różnych miejscach.

Zaczynamy więc pracę na gałęzi master. Stworzyliśmy już kilka commitów, po czym okazuje się, że w aplikacji został wykryty krytyczny błąd, który potrzebuję natychmiastowej naprawy. W tej sytuacji nie pozostaje nam nic innego jak oderwać się od tworzenia nowej funkcjonalności i naprawić błąd. Z racji tego, że robimy to na jednej gałęzi (master), historia naszych commitów będzie wyglądała mniej więcej tak:

commitFunkcjonalności -> commitFunkcjonalności -> commitNaprawyBłędu -> commitFunkcjonalności

Pojawia się teraz jeden poważny problem: Jeśli chcemy udostępnić nową wersję aplikacji z naprawionym błędem, będzie ona zawierała niedokończoną nową funkcjonalność. Chcemy raczej unikać takich sytuacji, więc z pomocą przychodzą gałęzie.

Wystarczy wycofać się o kilka commitów, do momentu gdzie nie zaczęliśmy jeszcze pracy nad nową funkcjonalnością, stworzyć nową gałąź i tam pracować nad naprawą błędu. W ten sposób otrzymujemy obecną wersję udostępnionej aplikacji tylko z naprawionym błędem. Żadnych niedokończonych rzeczy.

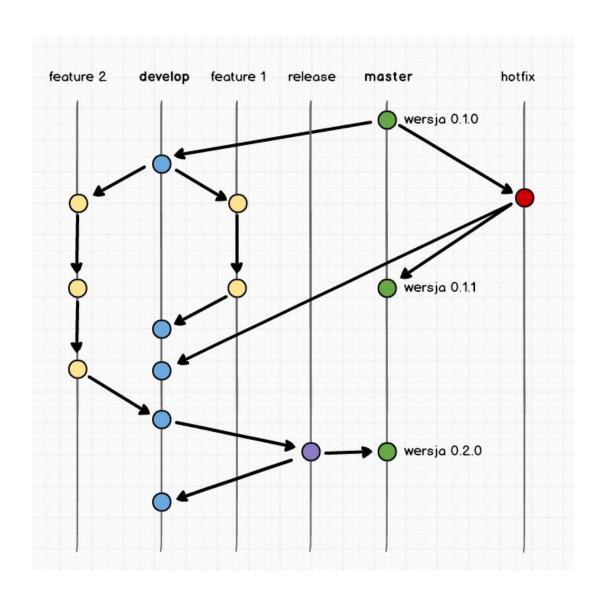
To oczywiście tylko jeden z powodów, dla których powinniśmy używać gałęzi. Jest ich o wiele więcej.

GitFlow

GitFlow to model rozgałęziania projektu stworzony przez Vincenta Driessena. Składa się on z pięciu głównych typów gałęzi:

- 1. Master główna gałąź projektu, do której będą scalane inne gałęzie i tylko w jednym przypadku: zamiarze udostępnienia nowej wersji projektu.
- 2. Develop gałąź developerska wychodząca z master, do której scalane są kolejne nowe funkcjonalności. Scalana do Release.
- 3. Feature gałąź wychodząca z Developa, na której powinna być tworzona nowa funkcjonalność. Po skończeniu pracy powinna być scalona z Developem i usunięta.
- 4. Release gałąź wychodząca z Mastera, do której będzie scalany Develop w zamiarze udostępnienia nowej wersji. W tym miejscu można dokonać zmian koniecznych do udostępnienia nowej wersji (np. inkrementacja wersji aplikacji). Później scalana z Masterem.
- 5. Hotfix gałąź wychodząca z Mastera, służy tylko do naprawy krytycznych błędów. Po naprawie jest scalana bezpośrednio z Masterem, aby jak najszybciej udostępnić nową wersję z poprawką.

Git Flow

Git Flow

A po co?

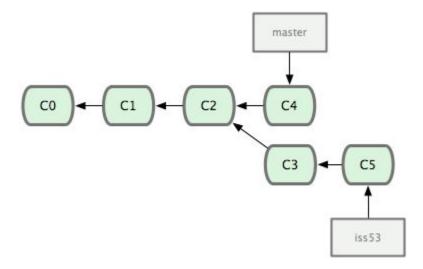
- Zrównoleglenie pracy bardzo łatwo można pracować jednocześnie nad kilkoma różnymi nowymi funkcjonalności oraz poprawkami.
- Współpraca każdy programista może pracować jednocześnie nad inną funkcjonalnością i wzajemnie sobie nie przeszkadzają
- Wsparcie dla awaryjnych poprawek w łatwy sposób można naprawić krytyczny błąd nie przeszkadzając innym w pracy nad resztą funkcjonalności
- Łatwe przełączanie między nowymi funkcjonalnościami, a starą wersją Z racji faktu, że na Developie zawsze są najnowsze skończone funkcjonalności, a na Masterze obecne udostępniona wersja aplikacji, możemy szybko przełączać się między tymi gałęziami aby zobaczyć jak na przykład aplikacji zmieniła się od ostatniej wersji.

Do połączenia gałęzi w jedną służy polecenie git merge

git merge -m <nazwaGałęzi>

Polecenie działa w ten sposób, że do gałęzi na której obecnie się znajdujemy dołączy zmiany z gałęzi, której nazwę umieściliśmy po poleceniu **git merge.** Podobnie jak w przypadku git commit, możemy pominąć przełącznik -m, ale wtedy otworzy nam się vim.

Przykład: Posiadamy repozytorium o następującej strukturze.

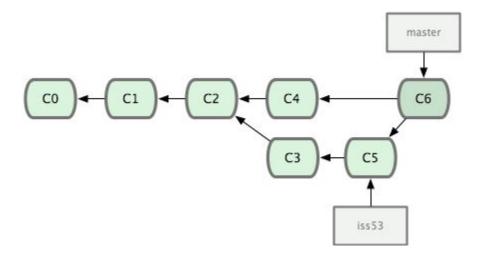
Zakładamy, że skończyliśmy już pracować na gałęzi iss53 i chcemy ją scalić z powrotem z gałęzią master. Aby tego dokonać, musimy przełączyć się na gałąź master i wykonać merge:

Po użyciu polecenia git log (historia commitów) zobaczymy coś takiego:

```
commit ce79db7b3947612fa79b32b13320265bb08256ab (HEAD -> master)
Merge: c4107f8 d01d3bc
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
       Thu Feb 21 12:11:34 2019 +0100
   Merge branch 'iss53'
commit d01d3bc9b98c84fafa44678271692e39b48337d4 (iss53)
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
Date: Thu Feb 21 12:10:49 2019 +0100
   Trzeci commit na iss53
commit e832ece0c266e3cd69251d530180b7be98531b88
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
       Thu Feb 21 12:10:37 2019 +0100
Date:
   Drugi commit na iss53
commit c4107f8f515f225c90fd4ca47bc96fa4d8417b0a (origin/master, origin/HEAD)
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
Date:
        Thu Feb 21 12:10:17 2019 +0100
```

Jak widać, git scalił dwie gałęzie poprzez przeniesienie commitów z iss52 na gałąź master, oraz stworzenie nowego commita scalającego (merge commit).

A oto jak wygląda struktura naszego repozytorium po takim scaleniu:

Gałąź iss53 nie jest nam już dłużej potrzebna, a więc można ją usunąć (pamiętajmy, że to tylko wskaźnik) używając polecenia git branch z przełącznikiem -d

git branch -d <nazwaGałęzi>

Konflikty

Zdarzają się sytuacje, gdy scalanie gałęzi nie przebiega tak gładko. Jeśli ten sam plik został zmieniony w różny sposób na dwóch gałęziach, Git nie będzie w stanie scalić ich samodzielnie i zwróci komunikat o konflikcie.

Stworzyłem nową gałąź (test1), w której dodałem plik text.txt i wpisałem do niego tekst "witaj świecie". Następnie przepiąłem się na gałąź master i dodałem ten sam plik, lecz do niego wpisałem tekst "hello world". O to co się dzieje próbując scalić dwie gałęzie.

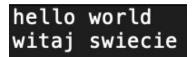
Konflikty

Otrzymaliśmy komunikat o konflikcie. Taki konflikt musimy naprawić ręcznie. A więc otwieramy ten plik (nie ma znaczenia, czy otworzymy go w konsoli, czy na przykład notatnikiem).

Zawartość pliku nieco się zmieniła. O co chodzi?

Wszystko to, co znajduje się pomiędzy HEAD a znakami równości, to zawartość tego pliku w gałęzi, w której obecnie się znajdujemy, czyli w naszym wypadku master. Wszystko to, co od znaków równości do znaków większości, to zawartość pliku w gałęzi test1. Teraz od nas zależy decyzja, co chcemy zostawić, a co usunąć. Możemy pozostawić zawartość z obu gałęzi. To, co musimy jednak usunąć, to linia pierwsza, trzecia i piąta, czyli to co wygenerował za nas git.

Konflikty

Po usunięciu konfliktu (bo to właśnie zrobiliśmy), należy dokonać standardowej procedury dodawania i zatwierdzania zmian, czyli:

```
~/Dev/tutorial → master •+ >M<
                                        gst
On branch master
You have unmerged paths.
  (fix conflicts and run "git commit")
  (use "git merge —abort" to abort the merge)
Unmerged paths:
  (use "git add <file>..." to mark resolution)
        both added:
                        text.txt
no changes added to commit (use "git add" and/or "git commit —a")
                 ⊅ master •+ >M< > git add .
 ~/Dev/tutorial
 ~/Dev/tutorial // master + >M< > git commit -m "Rozwiazywanie konfliktow"
[master dc7b7d9] Rozwiazywanie konfliktow
 ~/Dev/tutorial
                   master
```

Cherry-pick, czyli wisienka na torcie

Jeśli mamy kilka gałęzi i chcemy przenieść zmiany dokonane w commicie z jednej gałęzi na drugiej, używamy cherry pick

git cherry-pick <commitHash>

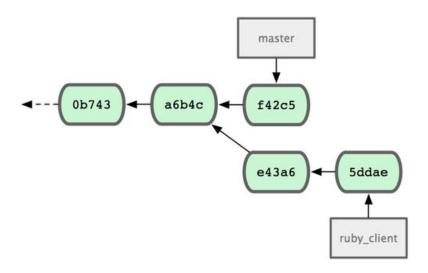
tego polecenia używamy na gałęzi, do której chcemy dołączyć zmiany z commita podanego w parametrze.

Operacja ta tworzy na gałęzi, na którą wskazuje HEAD nowy commit, który zawiera wszystkie zmiany z commita, którego hash znajduje się w parametrze (włącznie z wiadomością commita).

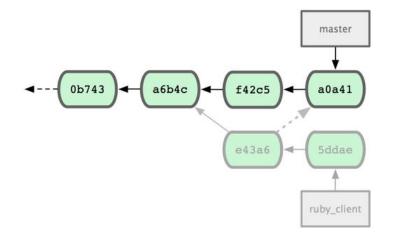
Operacja ta najczęściej jest używana w przypadku, gdy na przykład na gałęzi Develop (odsyłam do GitFlow) znajduje się jedna gotowa funkcjonalność, którą pilnie chcemy udostępnić w nowej wersji, a pozostałe w kolejnej. Wtedy możemy z gałęzi Release użyć cherry-picka na commita z konkretną funkcjonalnością, a w przyszłości - gdy reszta funkcjonalności będzie skończona - **git merge**.

Cherry-pick, czyli wisienka na torcie

Mamy taką strukturę:

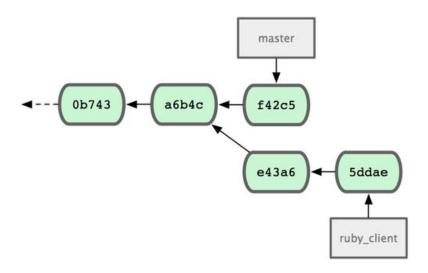

I cherry-pickujemy commit e43a6 z mastera:

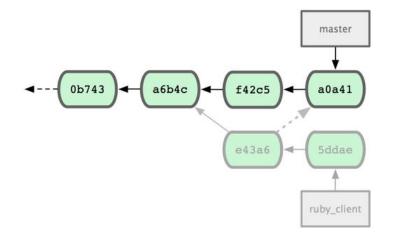

Cherry-pick, czyli wisienka na torcie

Mamy taką strukturę:

I cherry-pickujemy commit e43a6 z mastera:

Git rebase

Git rebase w wielkim uproszczeniu służy do przeniesienia wszystkich commitów z jednej gałęzi na drugą.

git rebase <nazwaGałęzi>

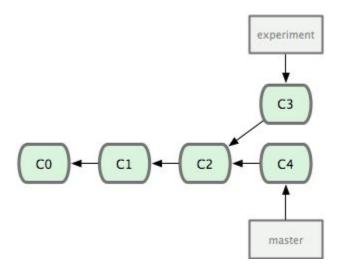
w przypadku git rebase, używamy tego polecenia z gałęzi którą chcemy przenieść (odwrotnie niż w przypadku **git merge**, czy **git cherry-pick**), a w parametrze umieszczamy nazwę gałęzi, na którą chcemy się przenieść.

Git rebase i git merge są do siebie podobne, ale różni je kilka rzeczy:

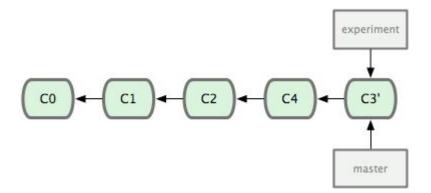
- merge tworzy merge commit, czego nie robi rebase
- rebase przenosi commity na inny branch, a więc w efekcie tworzy się jeden branch o bardzo dużej ilości commitów
- merge nie przenosi commitów, tworzy jedynie merge commit, który ma referencje do kilku rodziców (parent). Jest tyle rodziców ile gałęzi scaliliśmy. Rodzicem jest ostatni commit w każdej scalonej gałęzi.
- historia commitów po rebase jest liniowa, to znaczy widzimy zmiany gałąź po gałęzi, jakby były robione po kolei. historia po merge jest posortowana w kolejności (czyli według daty).
- commity przeniesione po rebase mają nowe hashe, bo zmienia im się parent, co nie występuje po merge, bo commity nie są przenoszone.

Git rebase

Przykład:

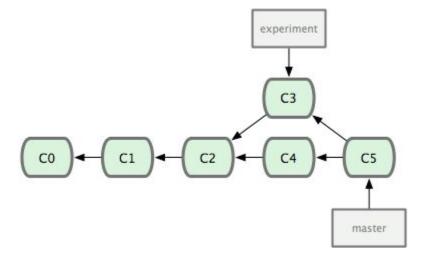

Po rebase:

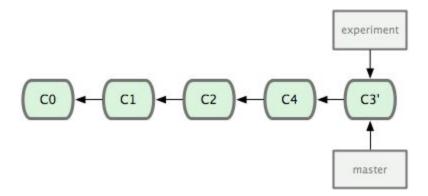

rebase vs merge

Po merge

Po rebase:

rebase vs merge

historia commitów po git merge:

```
commit 1a6f2f5eb0e5d46cccac822b5c43db722ff8b92b (HEAD -> master, tutorial1)
Merge: e68eeb6 190f490
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
Date: Thu Feb 21 13:40:07 2019 +0100
    Merge branch 'tutorial1'
commit 190f490084c393a4f7bb2759c907186f64b2d1c2
Date: Thu Feb 21 13:39:39 2019 +0100
    Trzeci commit tutorial
commit e68eeb66462cbcacf0475d26f66c7535af5d2aca
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
Date: Thu Feb 21 13:39:25 2019 +0100
    Pierwszy commit masterrr
commit ee16ba3064e0d966c7e9ad58101b4de60268be13
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
       Thu Feb 21 13:39:07 2019 +0100
    Drugi commit tutorial
commit e89c3b8cc2b624e7d8c5c14e9a954412698badc6
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
       Thu Feb 21 13:38:53 2019 +0100
    Pierwszycommittutorial
```

rebase vs merge

historia commitów po git rebase:

```
commit 84ad66b1b34b8e3f54ab22a8d43d1efdde2ca2d0 (HEAD -> master, tutorial3)
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
Date: Thu Feb 21 13:50:22 2019 +0100
    Tutorial3 2
commit 29d381f95ce69d0d0e724a0b6cbc79419632da5d
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
Date: Thu Feb 21 13:49:45 2019 +0100
    Tutorial3 1
commit 20c21e4df83ddf3c11c1b7aa2acaeefdbee2e534
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
Date: Thu Feb 21 13:50:39 2019 +0100
commit 9bd353815084556a2c752f3f28be523f4e13a08b
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
Date: Thu Feb 21 13:50:02 2019 +0100
    Master 1
commit 59f42322ae6910e211f64d89b8a2c49eecb36de7 (tutorial2)
Author: Jakub Danielczyk <jakub.danielczyk@iteo.com>
Date: Thu Feb 21 13:33:53 2019 +0100
    tutorial2
```

Oznaczmy wersję

Git pozwala na tagowanie (etykietowanie) commitów. Aby to zrobić wystarczy użyć polecenia git tag:

git tag <nazwaEtykiety>

stosuje się to najczęściej aby oznaczyć nową wersję aplikacji.

Do miejsca, w którym jest etykieta bardzo łatwo można się przenieść, stosując git checkout

Otagowany zostanie ten commit, na który wskazuje HEAD w momencie wywołania polecenia git tag.

Bardzo często zdarza się, że kilka osób pracuje nad jednym kodem. Wtedy wspólny kod zazwyczaj jest trzymany na serwerze, do którego mamy dostęp przez serwisy takie jak: Github, Gitlab, czy Bitbucket. Aby pobrać repozytorium z serwera na nasz komputer, należy użyć polecenia git clone w miejscu, w którym chcemy je zapisać.

git clone < link Do Repozytorium >

Repozytorium pobrane w ten sposób zostaje zapisane jako **origin**. Można to sprawdzić poleceniem **git remote -v**

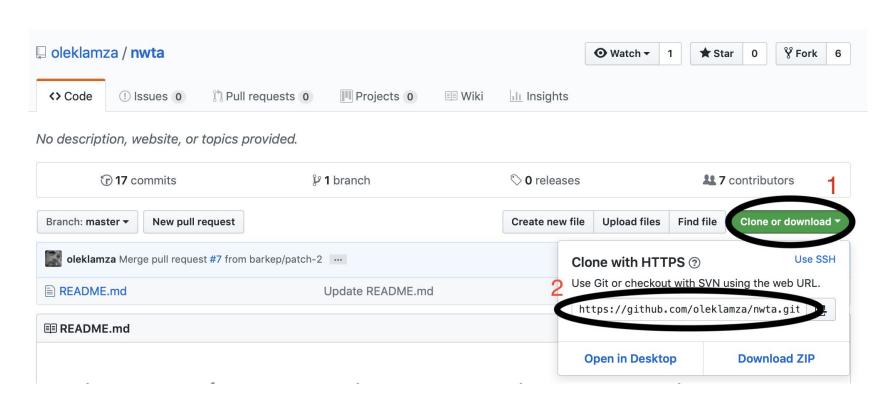
```
c/Dev git clone https://github.com/oleklamza/nwta.git
Cloning into 'nwta'...
remote: Enumerating objects: 45, done.
remote: Counting objects: 100% (45/45), done.
remote: Compressing objects: 100% (29/29), done.
remote: Total 45 (delta 12), reused 3 (delta 1), pack-reused 0
Unpacking objects: 100% (45/45), done.

c/Dev cd nwta

c/Dev/nwta master git remote -v
origin https://github.com/oleklamza/nwta.git (fetch)
origin https://github.com/oleklamza/nwta.git (push)

c/Dev/nwta master
```

Skąd wziąć link do repozytorium? - Github

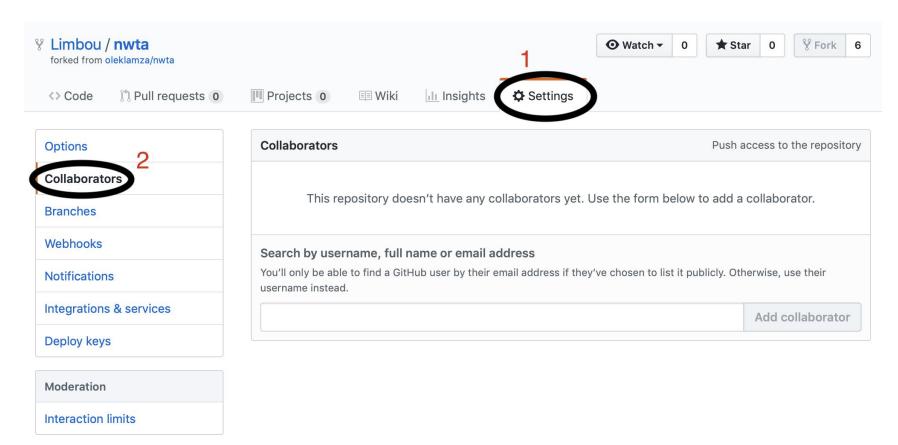
Mając już powiązanie ze zdalnym repozytorium, możemy "wypchnąć" obecny stan kodu w danej gałęzi na serwer, lub pobrać kod w danej gałęzi z serwera na lokalną maszynę

git push <nazwaZdalnegoRepo> <nazwaGałęzi>

git pull <nazwaZdalnegoRepo> <nazwaGałęzi>

Jeśli nie jesteśmy twórcami repozytorium na serwerze musimy zostać przez twórcę dodani do grupy collaborators.

Dodawanie do collaborators - Github

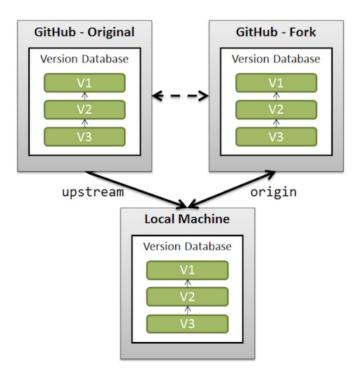
Pushowanie i pullowanie zmian

Wyobraźmy sobie jednak taką sytuację: Stworzyłem bibliotekę do komunikacji z pozaziemskim życiem. Chcąc podzielić się nią z innymi programistami, wrzucam ją na Githuba, jako publiczne repozytorium - każdy może je pobrać (git clone) i wykorzystać. Po jakimś czasie biblioteka zyskuje wielką popularność i inni ludzie starają się ją udoskonalić. Pewnego dnia 50 osób znajduje różne, niezwiązane se sobą błędy, które wymagają naprawy. Aby mogli swoje wersje kodu z poprawkami wrzucić na moje repozytorium na Githubie, muszę ich wszystkich z osobna dodać do grupy Collaborators. To rozwiązanie ma 2 wady:

- 1. Założyłem, że osób jest 50. A co jeśli byłoby ich 200? Dodawanie każdego z osobna to wielka strata czasu.
- 2. Po dodaniu użytkownika może on dowolnie modyfikować repozytorium. Ktoś mógłby na przykład usunąć wszystkie pliki i wypchnąć te zmiany na serwer (git push). Spowoduje to utratę wszystkich danych. Jedynym ratunkiem jest repozytorium trzymane na moim komputerze.

Jest jednak rozwiązanie tego problemu: Fork oraz Pull request.

Fork to inaczej **git clone** po stronie serwera. Serwer kopiuje główne repozytorium i oznacza nas jako twórców tej kopii. Dzięki temu mamy na serwerze aktualną (w momencie forka) wersję kodu, którą możemy dowolnie modyfikować. Taki fork powinniśmy skopiować na nasz komputer (ponownie - **git clone**) i rozpocząć pracę.

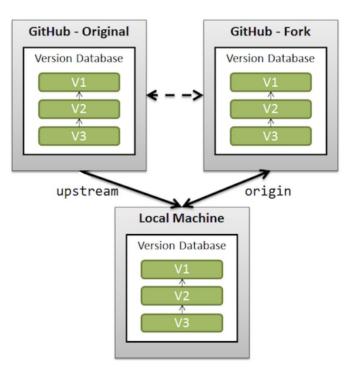
Od tego momentu stosuje się nazewnictwo:

Główne, wspólne repozytorium - upstream

Osobista kopia głównego repozytorium na serwerze - origin

Klonując forka git automatycznie przypisze go nam jako origin (tak jak stało się to

na poprzednich slajdach)

Aby mieć dostęp z poziomu naszego komputera do upstreama, należy go dodać jako zdalne repozytorium.

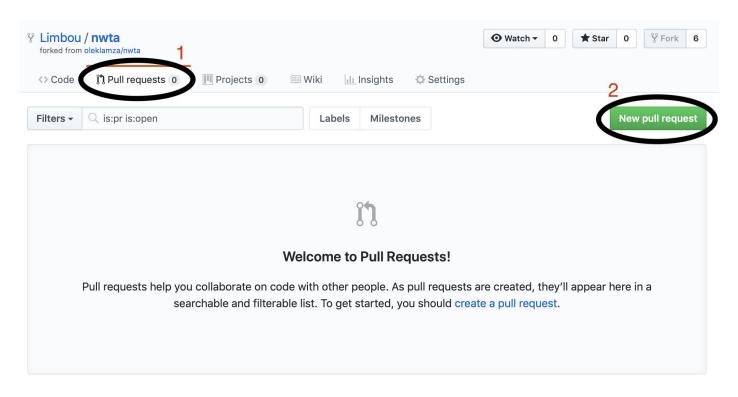
git remote add upstream < link Do Repozytorium >

Od teraz chcąc pobrać najnowsze zmiany, pobieramy je z upstreama.

Zmiany zacommitowane przez nas pchniemy na origin.

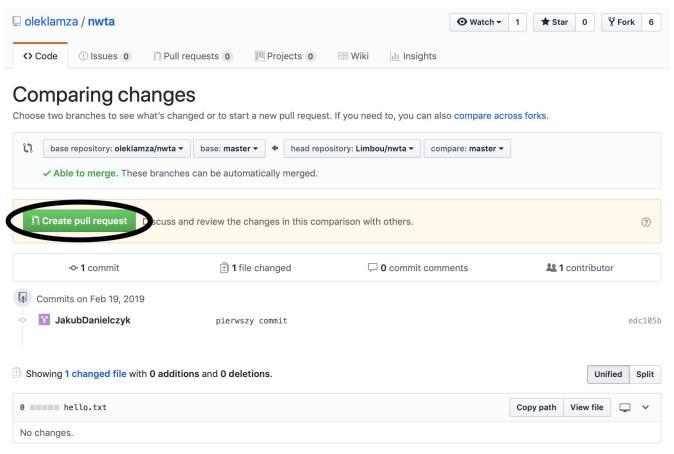
Jak przenieść zmiany z origina na upstream?

Po tym jak wypchnęliśmy zmiany na origin, trzeba stworzyć tzw. Pull request (merge request).

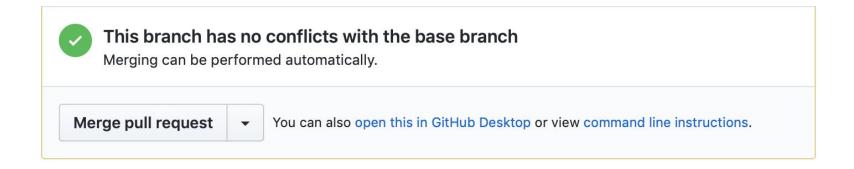

Jak przenieść zmiany z origina na upstream?

Po tym jak wypchnęliśmy zmiany na origin, trzeba stworzyć tzw. Pull request (merge request).

Po utworzeniu pull requesta, twórca głównego repozytorium może wcisnąć przycisk 'merge', aby zaakceptować zmiany i scalić je z obecnym kodem.

Dzięki temu rozwiązaniu nie trzeba dodawać użytkowników do Collaborators, oraz nie ma ryzyka pojawienia się niechcianych zmian w głównym repozytorium.

GitHub vs BitBucket vs GitLab

Każdy z tych serwisów oferuje podstawowe narzędzia takie jak:

- Pull/Merge request
- Code review
- Inline editing
- Issue tracking
- Markdown
- Zarządzanie uprawnieniami
- Hosting stron statycznych
- Fork / Clone
- CI / DI

Kiedy wybrać GitHub?

Jeśli chcemy pracować nad projektem open source, najlepszym wyborem będzie GitHub, ponieważ jest to serwis o największym zasięgu (popularność). Nie będzie to jednak dobry wybór jeśli zależy nam na prywatnym repozytorium. Oczywiście można to zmienić wykupując odpowiedni pakiet.

Kiedy wybrać BitBucket?

BitBucket może być dobrym wyborem jeśli korzystamy z innych produktów Atlassian takich jak: Jira, Confluence i Bamboo z powodu ułatwionej integracji. Sprawa prywatnych repozytoriów wygląda tu już znacznie lepiej. Dodatkowym atutem jest możliwość integracji z trello oraz możliwość używania Mercurial'a.

Kiedy wybrać GitLab?

Warto wybrać GitLab jeśli zależy nam na pracy w prywatnym repozytorium w większym zespole. Darmowa wersja umożliwiająca hostowanie na własnym serwerze może okazać się dodatkowym atutem.

Ciekawe materialy

Do nauki gita w przeglądarce z graficznym przedstawieniem gałęzi: https://learngitbranching.js.org

Dokumentacja gita: https://git-scm.com/book/pl/v1/Pierwsze-kroki-Podstawy-Git